

אוֹנְקָלֶס
מִדּוּם אֱלֹהֵן לְחַקָּרָא דֵי הַוָּא
אֲכָל וְתֹהַה יוֹסֵף שְׁפִיד
בְּרִיאָה וְנָאִי בְּחֻנוֹא: וְהַהְנָה
בְּתַר פַּתְגְּמִינָא הָאַלְוִין זַיְקָפָת
אַתָּה רְבוּנָה יִתְּעִנָּה
לְיוֹסֵף וְאַמְרָת שְׁכֹוב עַמִּי:
וְסִירִיב וְאַמְרָת לֹות אַתָּה
רְבוּנָה הָאָרְבּוֹנִי לֹא יִדְע
עַמִּי מָה דְּכַבְּקָה וְכָל דֵי
אֵיתָה לְהָמָס בִּידֵי:
לִיחְווֹה רַב בְּבִיטָה הַרוּחָן
מַנִּי וְלֹא מַנְעַמַּי מִנִּי מַדְעָם
אֱלֹהֵנוּ יְחִיד בְּדִיל דָאָת
אַתָּה וְאַכְדִּין אַעֲבִיד
בִּישְׁתָּא רְבַתָּא הַדָּא וְאַחֲוָב
קָדָם יְיָ: וְתֹהַה בְּדַרְכֵיכֶם

**אָכָל וַיְהִי יוֹסֵף יִפְהַ-תָּאָר וַיִּפְהַ-
מְرָאָה:**ashi: ששי (ז) וַיְהִי אַחֲרָה הַדְּבָרִים
הָאֱלֹהָה וְתַשָּׁא אַשְׁתָּא אַדְנָיו אַתָּה-
עִנְיָנִיהֳ אַל-יוֹסֵף וַיֹּאמֶר שְׁכָבָה
עַמְּפִי: (ח) וַיִּמְאַן | וַיֹּאמֶר אַל-אַשְׁתָּא
אַדְנָיו הַן אָדָנִי לְאִידָּע אַתָּה
מְהִ-בְּבִית וְכָל אַשְׁר-יִשְׁלֹז נָתַן
בִּידֵי: (ט) אַיְגָנוּ גַּדְול בְּבִית הַזָּהָר
מַמְּנִי וְלֹא-חַשֵּׁךְ מִמְּנִי מַאוֹמָה בֵּי
אַסְ-אָוֹתָךְ בְּאַשְׁר אַתָּה-אַשְׁתָּו וְאַיְדָה אַעֲשָׂה הַרְעָה
הַגְּדָלָה הַזָּאת וְחַטָּאתִי לְאֱלֹהִים: (י) וַיְהִי בְּדִבְרָה

תוריה ומאה אשא נידר בג. הוראות יי': איננו גדרול פקירה שפר בג ואיך אונשת ערבן בג: והאטאי לאלהים סנהדרין קט.

דש"

נק'יה: וַיְהִי יוֹסֵף יִפְחַת תָּאָר. כיוון שרמה עַלְמוֹ מְגֻרָה קָנְתָה מִלְּבָד. מיל (ז) וְתַשָּׁא אַשְׁתָּא
מַוְצָּל, סַמְחָל הַוָּל וְזַוְתָּה וּמַקְלָל כְּסֻעָרוּ, הַמָּל אֲדוֹנוֹ וְנוּ. כָּל מִקּוֹס סַנְהָמָר הַמָּל, קָמוֹן:
סַקְכָּה, הַמָּל מַמְלָל וְלָמָה מַמְלָל כְּסֻעָלָן, הַי (ט) וְחַטָּאתִי לְאֱלֹהִים. נִי מִמְּנוֹ מַל

עליך שפטוי חכמים

ה ר' ירמיה בפסע טהרה טהרה רבד וטהר וכאות טהרה להרתו ר' יפה טראה לך וחשך ב

לקוטי הלכות

(ח) וַיִּמְאַן. עַכְשָׁו בְּגַנְקָל יוֹתֵר לְעַמְדָה בְּגַנְקָיָן, שֶׁל פְּלַטִּי בָּן לִישׁ. בַּי תַּקְרֵפָה הַנְּסִיּוֹן שֶׁל יוֹסֵף
בַּי הַרְאָשׁוֹנִים שַׁעֲכִידָה בְּגַנְקָיָן בְּכָר שְׁבָרוּ
בְּכָר קָלָפָה הַזָּאת שֶׁל תָּאָהָה זוֹ, עַד שַׁעֲכִישׁוּ
בְּכָל יְכוֹלִים לְעַמְדָה בְּגַנְקָיָן וְאַפְלוּ אִישׁ פְּשָׁוֹת
לְגַמְרִי בָּכָל עַכְשָׁו לְעַמְדָה בְּגַנְקָיָן. וּעַל-פָּנָן אַקְרָרָוּ
רְבּוֹתָיו וְקָרְוָנָם לְבִרְכָה (ו): תַּקְרֵפָה שֶׁל יוֹסֵף
עַגְנָחָנוֹתָו שֶׁל בָּעֵן, וְתַקְרֵפָה שֶׁל בָּעֵן עַגְנָחָנוֹתָו
לְגַמְרִי בְּגַנְפָּר לְעֵילִי. (שיחות הרץ - קיר)

שלל טוב (בובר) בראשית פרשת וישב פרק ל'

. א"ר יוחנן תקפו של יוֹסֵף עַנְטוֹנוֹתָו שֶׁל בָּוּזָע, תוקפו שֶׁל בָּוּזָע עַנְטוֹנוֹתָו שֶׁל פְּלַטִּי בָּן לִישׁ. תוקפו
שֶׁל יוֹסֵף, דכתייב ויבא יוֹסֵף הביתה לעשות מלאכתו, תנא ושניהם נתכוונו לדבר עבירה. עַנְטוֹנוֹתָו
שֶׁל בָּוּזָע, דכתייב ויחרד האיש וילפת (רות ג ח), א"ר יהודה שנעשה בשרו בראשי לפתות. תוקפו שֶׁל
בָּוּזָע עַנְטוֹנוֹתָו שֶׁל פְּלַטִּי בָּן לִישׁ דא"ר יוחנן פְּלַטִּי שְׁמוֹ ולמה נקרא פְּלַטִּיאל שְׁפַלְטָו אֶל מעבירה
שְׁנָעֵץ חַרְבָּי בֵּינוֹ וּבֵין מִיכְלָב בְּתָשָׁאָל, אמר כל העוסק בדבר זה יזכיר בחרב זו: